

כפסע

אנו כפסע מסיום עבודת הניפוט. גם זקני צפת לא זוכרים עונה קצרה כל כך (ולא כי איבדו זיכרונם). קצב מכירות הכותנה וגם מיעוט הכריכות, מאפשרים אחסון במתחם, ללא צורך בפתרונות אחסון חיצוניים. פרומו לשבוע הבא.... צוות בלולו עובד ביעילות ומקצועיות ואפשר למנפטה לעבוד ברציפות יומית, כמעט ללא תקלות.

להיות או לא להיות

התכנסנו השבוע, מגדלי הכותנה, לדיון על המשך גידול כותנת האקלפי באזורנו. לזני הכותנה בארץ, הפימה והאקלפי, אתגרים שונים. הפימה זוכה לאיכות ומחיר משופרים, אך סובלת ממחלות קרקע ומזיקים. זן המכלוא, אקלפי, נהנה מחד גיסא, מעמידות משופרת ויציבות ביבולים, ומאידך גיסא למדדי איכות המצויים במדרגה נמוכה יותר ובהתאם גם מחירו. גידול הכותנה בכלל, נתון במציאות אחרת מבעבר. עלויות גידול בעליה, שער חליפין ואקלים משתנה ומאתגר. המגמות מהשנים האחרונות מסמנות על נסיגה ביבולים. הרווחיות מדונום כותנה נמוכה (לעיתים גם לא קיימת) ואלטרנטיבות של ממש – אין. כאשר עולם "גידול הכותנה" ועולם "השיווק" אינם נפגשים – לא יהיה גידול כותנה בישראל. לצד זאת, כולנו מבינים שהקטנת היקף המזרע השנתי, יוביל לקריסת הענף, ללא תקומה, גם אם יתברר מאוחר מדי כי הכותנה היא העתיד הלבן של השדות. הדיון הפורה בכנס, היה אך פרומו לדיון על עתיד הכותנה וחשיבותה למארג הגידולים בגד"ש והסיוע שנרתמים אליו ארגונים וחברות, כדי לעבור את תקופת "היובש". המועד: **יום ג' 16 לדצמבר**

זיהר לנדאו

אריה בוסק

נועם עמיר

איל מוצ'ן

דינמיקה של הידרדרות

הגשם שירד השבוע, מתעתע. החום נשבר והטמפרטורות ירדו, אבל.... הכמויות שירדו לא משמעותיות. כמות שנעה בין מ"מ בודדים לעשרת בודדה ואולי שתיים. עומק רטיבות קרקע שאיננו מספיק. משאיר את דילמת החקלאי בכל תפארתה. לקלטר ולזרוע ברטוב? להמתין לגשם הגדול שיבוא, ואז לזרוע? להשקות מה שנזרע? אין פתרון בית ספר. נדרש הפעלת שיקול דעת המתבסס על ניסיון העבר, התחזית לעתיד והתייעצות עמיתים. צוות המדריכים תמיד לרשותכם.

כמו החיים עצמם

השבוע ליוויתי צעירים, בראשית דרכם הצבאית המפרכת והמאתגרת. עושים צעדים ראשונים באומנות הלחימה. מדבר, אוהלים, מנות קרב. הסלעים הלוהטים, האוויר החם והשמש הקופחת, אך הוסיפו לחום הלב ולתחושת השליחות. "כמה יפה פה". בתוך דקות הכל התהפך. סופת חול, מופע מדהים של רעמים וברקים וגשם מתחזק. באחת הופך המדבר לים. אדמת המדבר החרבה מסתגרת לתוך עצמה. נאטמת. פלגי מים זולגים מכל עבר והופכים לנהר. שאון המים הזכיר מקומות ירוקים ורחוקים. חשבתי לעצמי שזה כמו החיים במדינה שלנו. רכבת הרים. ושירו של פוליקר מתנגן ברקע, "אלו הם חיינו בזמן האחרון, יכול להיות יותר טוב, יכול לבוא אסון". "הילדים" ישמרו על עצמם ויהיה טוב!

שבוע הבא

פגישת מדריכים – יום ב', 1/12

מפגש מנהלי גדש וצוות ההדרכה – "אתגרי החקלאות האזורית": יום ד', 3/12

שבת שלום

